

Nimeni nu începe să creadă

Flavius

Nimeni nu începe să creadă din bunătate
sau pentru micile ori marile realizări obținute
ci mai degrabă din lipsa de încredere în sine,
își caută un refugiu de liniște
până se conving de mijlocirea care se impune,
pentru păcatele ce se cer iertate
cu penitență și rugă.

Sigur e bine să te trezești și în ceasul din urmă, decât deloc,
angajat pe drumul credinței în dreptatea eternă
c-un glas spășit și sfătos să chemi
semenii spre Dumnezeu,
pentru ca pildele mântuitorului să fie înțelese
și urmate-n milostivire.

Cu prea multă bogăție, lipsă de respect și intoleranță,
se uită de cei săraci cu duhul
încât cred că mai exista o lume
în care își vor vedea visul cu ochii.
Dar cine poate spune cât de puțin
despre această viață a energiilor pozitive
în care se trăiește într-o îndestulare divină
fără conducători hrăpăreți
ce-și însușesc partea din steaua ta pentru sufletul lor
cum se întâmplă pe pământ.